

Anna Kufel-Dzierzgowska

Niechmirów, pow. Sieradz. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 63

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W nawiązaniu do wykopu z 1972 r założono wykop o wymiarach 10 x 10 m. Miąższość warstwy kulturowej niewielka, wynosiła od kilku do dwudziestu kilku centymetrów. W wykopie tym odkryto duże cztery nieregularne jamy osadnicze. Jedną z nich o zabarwieniu intensywnie czarnym z przepalonymi węglami drzewnymi. Inwentarz warstwy kulturowej i jam stanowiły ułamki glinianych naczyń, narzędzia krzemienne, polepa i węgle drzewne.

Badania będą kontynuowane.

ŁUPAWA, pow. Słupsk
Stanowisko 15

patrz
neolit

MAJTWY, pow. Inowrocław
Stanowisko 5

patrz
neolit

NIECHMIROW, pow. Sieradz
Stanowisko 2

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzowska, Finansowa WKZ w Łodzi, Trzeci sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Cmentarzysko położone jest na stoku wydmy na lewym brzegu rzeczki Oleśnicy, w starym lesie. W wyniku badań na przestrzeni 120 m² odsłonięto 40 grobów ciałopalnych, w tym 39 popielnicowych i 1 jamowy.

Zarysy jam grobowych wykopanych w czystym piasku były nieczytelne. We wszystkich grobach popielnice umieszczano na dnie jamy, natomiast przystawki na wysokości wylewu popielnicy. Kości we wszystkich popielnicach były przemyte, ułożone w porządku anatomicznym. Wyposażenie grobu w 20 przypadkach stanowiła tylko popielnica, w 7 popielnica z przystawką, w 4 z dwoma przystawkami, w dwu grobach z trzema, w jednym z czterema, w trzech z pięcioma, w jednym z sześcioma a w jednym grobie było 10 naczyń. W czterech grobach znaleziono po jednym kótecisku z drutu brązowego.

W grobie jamowym znajdowały się tylko przepalone, przemyte kości również ułożone w porządku anatomicznym. Kości czaszki zachowały się w dużych ułamkach.

Zarówno bruk kamienny przykrywający pierwotnie całe cmentarzysko, jak i większość grobów były uszkodzone w czasie wyrębu lasu. Wśród ceramiki wyróżniono następujące formy: 32 wazy, 15 garnków, jajowatych, 10 amfor, 15 czerpaków, 4 misy, 2 łyżki, 1 czarukę, fragment grzechotki, 10 naczyń miniaturowych oraz 7 naczyń zachowanych w niewielkich fragmentach. Ceramika jest w zasadzie podobna do naczyń grupy środkowopolskiej, ale nosi wyraźne cechy lokalne.

Na podstawie dotychczasowych badań cmentarzysko datowane jest na III-V okres epoki brązu, użytkowane było przez ludność grupy środkowopolskiej kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane.